

„Ezt a nőt nem öli meg, tanár úr!”

Semmelweis 200

PRÓZA - LXII. évfolyam, 26. szám, 2018. június 29.

„Kérem, tanár úr, legyen szíves mosson kezet, mielőtt a frissen szült anyához nyúl!” - mondta ismét a tanársegéd úr kissé emelt hangon. Mint már említettem, a tanársegéd úrra jellemző az indulatosság, amin sajnos nem tud uralkodni.

„Tiszta a kezem! - emelte Klein tanár úr a tanársegéd felé mindkét tenyerét kissé ironikusan. - Ma nem voltam a boncteremben, és nem vizsgáltam senkit, csak megreggeliztem. Gondolom, a kenyér, a vaj meg a sajt nem okoz gyermekági lázat. Vagy újabb teóriája szerint, igen?”

„Azok nem - mondta a tanársegéd. - De bizonyára kezet fogott a hallgatókkal, mikor találkoztak a...”

„Természetesen! - vágott közbe a tanár. - Vannak udvarias emberek is. Vannak udvariassági rendszabályok. Például, ha az ember találkozik valakivel, akkor kezet fog vele.”

Ezzel a tanár úr bizonyára arra célzott, hogy a tanársegéd úr, csupán hidegen köszöntette, és nem lépett oda hozzá, hogy kezet fogjanak.

A két hallgató közben befejezte a tisztálkodást. A tanársegéd úr megfogta, megnézte, sőt megszagolta a kezüket, és közben megjegyezte:

„Önök a boncteremből mentek a tanár úr elé, tudomásom szerint.”